

Skit också, har hakat upp mig på ordet ”tillsammans”

ASSOCIATIONER FAR OCH flyger, plattityder som går så långt tillbaka som när en viss politiker mitt i stormens öga ville att alla upprörda åhörare skulle göra verbalt eld-upphör genom att sjunga ”We shall overcome”. Enligt vissa ansett som det mest pinsamma svenska klippet på Youtube. Tillsammans kan väl lika gärna vara vitt vin och räkor, eller en falafel och en high-five som en vacker människa en gång sa – associerar jag samtidigt.

TRE SORTERS SMÖRGÅSTÅRTOR

av tre sorters mammor, är det själva definitionen av Tillsammans?

Ja, så såg det iallafall ut i helgen när det firades födelsedagar i släkten. Vi satte oss helt sonika i bilen, bokade bord för att låta gommen lunchfröjdas över en spicy miso ramen nästan halvvägs hem till Småland, och brände både 70 och 10 mil till. Ja, och sen hem till Hälsingland säklart.

Hem, är inte det själva definitionen av Tillsammans?

Mor och far hade brassat käk, svärmor hade brassat käk, systrar, svågfar hade brassat käk.

– Vill du ha nån hjälp?, frågade jag både mor och svärmor.

(Givetvis ingen av de som donat smörgåstårterna, jag duckar inte gräl).

– Absolut, svarade svärmor.

Jag tror inte hon förstår hur glad jag blir över ett sånt självklart o-jante svar.

SÅ DÄR STOD vi tillsammans, svärmorsan och jag, hon som gjort evigt mycket mer säs än jag. Uppväxt på gård där slakt var en vardagssyssla och ekologiskt långt innan ordet ens uppfunnits. Jag fick piffa upp en säs, vispa dressing och göra en dipp till förrätskraftorna vi sedermera njöt av. Kunde inte låta bli, utan gjorde dubbel laddning dressing till svågern och svågfrun som huserade oss, och kokade en fond på kräftskalet till deras nästa fekke.

Men skit i det, vi donade ju där tillsammans jag och svärmor. Hon nöp mig säkert, för hon är en bra svärmor

som gillar att jäklas. Vi skrattade, smakade, umgicks och njöt där i köket.

Mamma hade varit hos bonden och hämtat opastöriserad mjölk, köpt löpe, lagt fram mormors recept (inplastat) på småländsk ostkaka och hotade om tidig morgon (typ 09.00).

Så där stod vi tillsammans, min mor och jag. Hon visade mig något hon gjort oändligt många gånger förr, när hennes vackra, smala, lite senigt inövade fingrar vant gick igenom receptet steg för steg. De där taniga tassarna har ju för tusan varit roten till min själva existens sedan jag landade i en slags skolåda på Landvetter för 47 år sedan, tänkte jag, i samma andetanke som: ”Lyssna och lär Tobias!”

TILLSAMMANS, HÄVDADE NÅGON en gång, blir vi inga offer för lockelser av snabbt och onyttigt, av kommersiella slogans, artificiella smaker och fejkad matmärkestillhörighet.

Tillsammans kanske vi till och med har några fler slantar kvar på bankkontot hävdade samme programledare.

Tillsammans mår vi bättre än ensamma, tillsammans får vi njuta ihop.

Tillsammans, var ordet jag kom hem till Hälsingland med. Jag brukar alltid en plan för vad jag ska skriva här, och alltid väljer jag att skriva om något annat än vad jag tänkt. Men så blev det inte idag. Dottern drar fram kastruller, trots varningsord om lite senare middag. På bordet ligger sallad som min älskade lagt fram, och som jag längtar efter att äta. Jag har med mig korvfärs som blivit över från dagens korvstök på jobbet. Börjar hacka och steka. Se där! Som vanligt har sonens nos fått lystring. Smaksäkert sniffar han runt bland grytorna, tar fram en tesked, smakar och ifrågasätter. Konsistens på säsen, kanske lite gräde? Lite för bra för att vara så ung, har jag skapat ett monster?

Han preppar efterrätt, igår preppade dottern.

Sen sitter vi där. Tillsammans.

/Tobias, Järvsö lanthandel

Foto: Privat

Foto: Alicia Mårnsson